

Sygn. akt: III AUa 262/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Jacek Zajączkowski (spr.)

SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Protokolant: st.sekr.sądowy Kamila Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Łodzi

sprawy **R. G.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o wymiar składek,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt: VIII U 1005/11,

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 262/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 listopada 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie R. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 12 maja 2011 roku, którą wymierzono składki z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej na ubezpieczenie społeczne za miesiąc październik 2002 roku, ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc październik 2002 roku oraz za okres od kwietnia do maja 2003 roku, na Fundusz Pracy za miesiąc październik 2002 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, iż wnioskodawca w okresie od dnia 27 sierpnia 2002 roku do dnia 8 października 2002 roku pobierał zasiłek chorobowy z funduszu chorobowego.

Miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za październik 2002 roku wynosiła 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia tj. 1237,17 złotych.

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy wnioskodawcy z uwzględnieniem 8-dniowego okresu zwolnienia lekarskiego wynosiła 917,90 złotych.

R. G. w dokumencie rozliczeniowym ZUS DRA za październik 2002 roku wykazał podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy w wysokości 893,40 złotych

Kwota należnej składki z tytułu ubezpieczenia społecznego wnioskodawcy za październik 2002 roku wyniosła 313,37 złotych.

Wnioskodawca dokonał przelewu składki z tytułu ubezpieczenia społecznego za październik 2002 roku w dniu 12 listopada 2002 roku w kwocie 326,89 złotych.

Kwota należnej składki z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego wnioskodawcy za październik 2002 roku przy uwzględnieniu podstawy wymiaru w kwocie 917,90 złotych wyniosła 71,14 złotych.

Wnioskodawca dokonał przelewu składki z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego za październik 2002 roku w dniu 12 listopada 2002 roku w kwocie 69,24 złotych.

Kwota należnej składki na Fundusz Pracy wnioskodawcy przy uwzględnieniu podstawy wymiaru w wysokości 917,90 złotych wyniosła 22,49 złotych.

Wnioskodawca dokonał przelewu składki na Fundusz Pracy za październik 2002 roku w dniu 12 listopada 2002 roku w kwocie 21,89 złotych.

R. G. w dokumencie rozliczeniowym ZUS Dra za kwiecień i maj 2003 roku wykazał miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 1335,25 złotych.

Kwota należnej miesięcznej składki z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego wnioskodawcy za kwiecień i maj 2003 roku przy uwzględnieniu podstawy wymiaru w kwocie 1779,43 złotych wyniosła 142,35 złotych.

Wnioskodawca dokonał przelewu składki z tego tytułu odpowiednio w kwotach 106,82 złotych .

ZUS wystosował w dniu 26 stycznia 2011 roku pismo wzywające wnioskodawcę do złożenia m.in. korekty dokumentów rozliczeniowych ZUS DRA za miesiące styczeń 2002 roku, październik 2002 roku, kwiecień i maj 2003 roku.

Wnioskodawca nie złożył za sporne okresy żadnych deklaracji korygujących.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy zważył, iż wszystkie wpłaty tytułem składek za sporny okres wniesione przez wnioskodawcę zostały zaliczone na poczet zobowiązań składkowych przez ZUS, co nie było sporne między stronami. Nadto nie budziło wątpliwości to, że wnioskodawca składając deklaracje rozliczeniowe za powyższe okresy zaniżył wysokość podstaw wymiaru składek.

Reasumując Sąd uznał, że wymierzone wnioskodawcy składki z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej są prawidłowe, jednocześnie wskazał, że decyzja nie określa wysokości zadłużenia wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek i tym samym podnoszenie zarzutu przedawnienia przez wnioskodawcę jest bezprzedmiotowe.

Przedmiotowy wyrok został zaskarżony apelacją przez wnioskodawcę, który stwierdził, że wyrok jest niesprawiedliwy gdyż nie powinien płacić składek za okresy wymienione w decyzji, ponieważ się przedawniły, a ewentualnie dlatego, że wskazał prawidłową podstawę składek.

Ustanowiony w postępowaniu apelacyjnym przez wnioskodawcę pełnomocnik, precyzując wniesioną apelację, zarzucił naruszenie art.24ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z dochodzeniem przez organ rentowy oceny podstawy składek, w związku z brakiem zaistnienia przesłanek ust.5-6 tegoż przepisu oraz w związku z art. 3 k.c.; art. 5 k.c. poprzez nadużycia przez organ rentowy prawa w sposób sprzeczny z zasadami współzycia społecznego oraz sprzeczny ze społeczno-gospodarczym celem tego prawa; art.48 ustawy o systemie ubezpieczeń

społecznych w związku z nie skorygowaniem przez organ błędu skarżącego związanego z rozliczeniami, a której to korekty skarżący powinien był dokonać na podstawie tegoż przepisu.

W konkluzji skarżący wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania skarżącego „ ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja jako niezasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c..

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, iż wnioskodawca składając deklaracje rozliczeniowe zaniżył wysokość podstaw wymiaru składek. Zaskarżona decyzja wysokość podstaw wymiaru składek określa zaś w sposób prawidłowy.

Powoływanie się przez skarżącego na zasady określone w art. 5 k.c. jest niezasadne, gdyż w sprawach dotyczących ubezpieczenia społecznego zasady te nie mają zastosowania. Podobnie niezasadny jest zarzut naruszenia art. 24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, gdyż zaskarżona decyzja, jak słusznie podniósł to Sąd Okręgowy, nie określa wysokości zadłużenia wnioskodawcy z tytułu nieopłaconych składek i tym samym podnoszenie zarzutu przedawnienia przez wnioskodawcę jest bezprzedmiotowe.

Z wyżej podanych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak sentencji.